

Obrazy jednoty

Texty na tento týden

1Pt 2,9; Ex 19,5.6; Ef 2,19–22; 1K 3,16.17; 1K 12,12–26; J 10,1–11; Ž 23

Základní verš

„Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem.“ (1K 12,12)

Každý čtenář Bible si všimne, že se v ní nachází množství obrazů a symbolů poukazujících na skutečnosti, které jsou mnohem významnější než dané obrazy a symboly. Například celý biblický obětní systém ve své podstatě symbolizuje důležitou skutečnost: Ježíše a plán spasení.

V Bibli se nachází také mnoho dalších obrazů, které jsou někdy velmi jednoduché – voda, oheň, vítr. V závislosti na kontextu představují tyto obrazy různé duchovní a věroučné pravdy. Ježíš například řekl: „Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“ (J 3,8) V tomto případě je vítr symbolem Ducha svatého.

V Bibli najdeme i mnoho obrazů popisujících právě ten typ jednoty, kterou se má církev vyznačovat – takovou, kterou má podle Božího povolání církev zjevovat světu. Jednotlivé obrazy nejsou samy o sobě úplné. Ale jako celek vyjevují mnohé skutečnosti o jednotě církve – o jejím vztahu k Bohu, o vzájemných vztazích členů církve a o vztahu církve ke společnosti, v níž žije.

Tento týden se budeme věnovat obrazům, které nám objasňují některé pravdy o jednotě v Kristu.

Budování společenství

- ▶ *Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?*
- ▶ *Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.*

Boží lid

6Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha; tebe si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil ze všech lidských pokolení, která jsou na tváři země, abys byl jeho lidem, zvláštním vlastnictvím. 7Nikoli proto, že byste byli početnější než kterýkoli jiný lid, přilnul k vám Hospodin a vyvolil vás. Vás je přece méně než kteréhokoli lidu. 8Ale protože vás Hospodin miluje a zachovává přísahu, kterou se zavázal vašim otcům, vyvedl vás Hospodin pevnou rukou a vykoupil tě z domu otroctví, z rukou faraóna, krále egyptského. (Dt 7,6–8)

Osobní studium

Přečti si následující texty. Co tyto verše mluví o mimořádném postavení Božího lidu?

1Pt 2,9

Ex 19,5.6

Dt 4,20

Dt 7,6

Církev jsou lidé – ale ne ledajací. Církev je tvořena Božím lidem. Jsou to lidé, kteří patří Bohu, vyznávají Boha jako svého Otce a Spasitele, byli vykoupeni Kristem a poslouchají ho. Tento obraz vyzdvihuje koncept, podle kterého měl Bůh na zemi svůj lid už od představení plánu spasení a podle něhož existuje kontinuita mezi Izraelem ve Starém zákoně a církví v Novém zákoně. Od dob Adama, patriarchů před potopou i po ní, včetně Abrahama, Bůh uzavírá se svým lidem smlouvu, podle které měl tento lid zjevovat světu Boží lásku, milost a spravedlnost.

Boží lid dostává různá pojmenování – například „rod vyvolený“, „královské kněžstvo“ a „svatý národ“. Tato vyjádření ukazují, že Boží lid byl oddělen pro zvláštní cíl: „abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla“ (1Pt 2,9). V tomto textu zaznívá popis Božího laskavého charakteru, jak je zaznamenán v Ex 34,6.7. „Bůh povolal církev jako své vlastní jedinečné vlastnictví, aby její členové mohli ve svých životech zjevovat znaky jeho vzácného charakteru a aby všem lidem přinášeli poselství o jeho dobrotě a milosti.“ (7BC 562)

Jak je ve verších Dt 7,6–8 vysvětleno, proč si Hospodin vybral za svůj lid právě Abrahamovo potomstvo? Jaký princip se nachází v těchto verších? Jak bys ho aplikoval do dnešní doby?

Přestože nás Bible zve, abychom se stali svatým lidem, Písmo nás zároveň učí, že povolání Izraele bylo založeno výhradně na Boží lásce. Boží povolání není v žádném případě odměnou za nějaké skutky či ctnosti – nedá se zasloužit ani nárokovat. Formování Božího lidu je stvořitelským činem, který vychází z Boží lásky. I přes hřích a odpadnutí celého národa dodržel Bůh své zaslíbení dané Abrahamovi, že prostřednictvím jeho potomstva – Krista – zachrání svůj lid. Vyvolení Božího lidu bylo činem Boží milosti – a stejně je to i se spasením. Toto téma nám připomíná naše společné kořeny, které vycházejí z nezasloužené Boží milosti.

Aplikace

Proč je důležité mít vždy na paměti, že naše spasení spočívá v tom, co pro nás vykonal Kristus, ne v tom, co jsme my sami schopni udělat – i když jsme „Božím lidem“?

Boží rodina

¹⁹Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině. ²⁰Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. ²¹V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; ²²v něm jste i vy společně budováni v duchovní příbytek Boží. (Ef 2,19–22)

Osobní studium

Dalším novozákonním obrazem Božího lidu je Boží příbytek. Jde o obrazné pojmenování, které pro ilustraci používá pojmy stavba a kameny. Zvýrazňuje složitost mezilidských vztahů v církvi a vyjadřuje vzájemnou závislost jednotlivých členů církve. Petr označuje křesťany za „živé kameny“ (1Pt 2,5). Tato metafora v sobě zahrnuje i znaky stálosti a spolehlivosti.

Jaké klíčové myšlenky zdůrazňuje Pavel v úvodních verších? Jak ti tento obraz pomáhá pochopit podstatu jednoty v církvi? Kterou myšlenku z těchto veršů považuješ ty sám za nejdůležitější? Proč?

Pavel v těchto verších spojuje dva obrazy církve: jeden neživý – stavba, druhý živý – rodina.

Obyčejný kámen nemá sám o sobě příliš velkou hodnotu. Když se však spojí s ostatními kameny, stane se z něj stavba, která odolá bouřím života. Žádný křesťan nemůže stát jako samotný kámen, ale musí se spojit s ostatními do společenství Boží rodiny. Aby byla budova stabilní a trvalá, musí mít pevný základ. Pro církev je tímto základem Ježíš Kristus. On je „úhelným kamenem“ celého Božího domu (viz také 1K 3,11). Kdyby Kristus nebyl úhelným kamenem církve a celého jejího života, přestala by existovat. Církev je neoddělitelně spojena s Kristem – s jeho životem, smrtí, vzkříšením a druhým příchodem. Církev vytváří společenství věřících, kteří jsou spojeni, aby nesli světu dobrou zprávu o Ježíši. Programovou náplní církve je Kristus – představení toho, kým je, co pro nás a v nás udělal a co nabízí každému, kdo ho přijme jako svého Pána a Spasitele.

I obraz rodiny má velkou vypovídací hodnotu. Vychází ze vztahů, které mají lidé mezi sebou. Jde o známý obraz otce, matky, bratrů a sester. Rodinná pouta a vazby mohou být velmi silné a často jsou spojeny s oddaností, která převyšuje všechny ostatní vztahy. Věrnost a oddanost jsou nerozlučnou součástí jednoty. Vždyť jak by mohla existovat jednota bez oddanosti a věrnosti?

Jak tento obraz souvisí s církvi? Členové církve jsou součástí velké rodiny. Jsme propojeni nejen proto, že jsme součástí lidské rodiny prostřednictvím našeho společného předka Adama, ale i proto, že jsme „příbuzní“ Ježíše, druhého Adama, prostřednictvím zkušenosti „nového narození“. Takto jsme navzájem spojeni – nejen proto, že vyznáváme společné věroučné pravdy, ale především proto, že jsme se obrátili ke Kristu a máme v něm nový život.

Aplikace

Žel každý člověk nemá se svou vlastní rodinou dobré zkušenosti. Pro takové lidi obraz rodiny mnoho neznamená. Jak se můžeme stát jako církev i pro tyto lidi skutečnou láskyplnou a bezpečnou rodinou, kterou nikdy nepoznali?

Chrám Ducha svatého

¹⁶Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? ¹⁷Kdo ničí chrám Boží, toho zničí Bůh; neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy. (1K 3,16.17)

Osobní studium

Další obraz budovy, který Pavel používá, je obraz Božího chrámu nebo chrámu Ducha svatého. Jde o obraz cenné a krásné budovy. Apoštol Pavel používá tento obraz dvojným způsobem. V 1K 6,19 je chrám Ducha obrazem našeho vlastního těla. V 1K 3,16.17 ale Pavel používá obraz Božího chrámu, který byl pro Izraelce tou nejsvětější a nejvýznamnější stavbou, jako obraz celého společenství církve.

Co Pavel říká v úvodních verších o církvi (1K 3,16.17)? Jak rozumíš tomu, že církev je Božím chrámem a že v ní přebývá Boží Duch? Jaké varování najdeme v 17. verši?

Když Pavel mluví o církvi jako o chrámu, nemá samozřejmě na mysli kamennou stavbu. Tato metafora říká, že všichni křesťané v Korintu tvoří chrám Ducha a že v duchovním smyslu Bůh přebývá mezi nimi.

Podle Pavla tedy Bůh přebývá uprostřed křesťanského společenství. Z tohoto chápání vyplývá jeho varování: pokud se někdo pokouší zničit toto společenství, bude vystaven nepříjemným následkům soudu. Jednota věřících tvoří podstatu společenství a Boží přítomnosti v tomto chrámu. Tento konkrétní text nemluví o tom, že se máme starat o naše fyzické tělo (ačkoli je pravdou, že jako křesťané jsme zodpovědní také za svou tělesnou schránku). Pavel na tomto místě varuje ty, kteří by se pokoušeli zničit jednotu církve. V předchozích verších této kapitoly Pavel mluví o tom, co považuje za skutečné nebezpečí pro církev – „závist a svár“ (1K 3,3). Takové postoje a chování ohrožují křesťanskou jednotu a vedou k tomu, že Bůh ze svého chrámu odchází. Jinými slovy, konflikty v církvi mohou Boží chrám zničit. Pavel proto věřící vyzývá, aby se vzdali takového chování a takových postojů, které ohrožují jednotu církve. Pokud v církvi přece jen vypukne konflikt, Pavel radí: „Prosím vás, bratři, pro jméno našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni byli svorní a neměli mezi sebou roztržky, nýbrž abyste dosáhli plné jednoty smýšlení i přesvědčení.“ (1K 1,10) Tato Pavlova rada je užitečná i pro církve ve 21. století.

Aplikace

S problémem závisti a konfliktů nebojovala církev jen v Korintu a určitě ne pouze za Pavlova života. Stejným obtížím čelíme i my dnes. Jaká je odpovědnost každého člena církve, abychom vzniklé problémy vyřešili způsobem, který neohrozí naši jednotu?

Tělo Kristovo

²⁶Trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním všechny. A dochází-li slávy jeden úd, všechny se radují spolu s ním. ²⁷Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů. (1K 12,26.27)

Osobní studium

Pravděpodobně nejznámější obraz církve, který zároveň dobře vypovídá o jednotě jejich jednotlivých částí, je obraz lidského těla, v kontextu 1. listu Korintským pak konkrétně těla Kristova. „Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. ... Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů.“ (1K 12,12.27)

Tak jako tělo je jeden celek skládající se z mnoha různých částí, z nichž každá má svou specifickou funkci a odpovědnost, podobně je to i s církví jako tělem Kristovým.

Přečti si text 1K 12,12–27. Jak tento obraz jednoho těla vystihuje váš sbor? Jak by bylo možné jej aplikovat na celosvětové společenství, jakým je i Církev adventistů sedmého dne?

Pavlovo učení v dvanácté kapitole 1. listu Korintským tlumočí velmi hlubokou myšlenku, že pravá křesťanská jednota neexistuje *navzdory* odlišnosti, ale spíše jejím *prostřednictvím*. Nemělo by nás překvapit, že právě Duch svatý je původcem těchto vyjádření o různosti. Tak jako lidské tělo je fantasticky jednotné a současně pozoruhodně různorodé, podobně dokonalé je i tělo Kristovo, které prostřednictvím různorodosti vyjadřuje úplnost a bohatost Kristova těla.

Tento obraz promlouvá přímo k nám jako k církvi. Během uplynulých desetiletí Církev adventistů sedmého dne rostla milovými skoky. Naši církev tvoří lidé téměř všech představitelných kultur a prostředí. Nesmíme dovolit, aby nás naše kulturní, rasové, etnické, vzdělanostní a věkové odlišnosti vedly k rozdělení. Tuto různorodost by měl svatý Duch přetvářet na mocnou jednotu, která bude svědectvím, že navzdory rozdílům jsme všichni jedno v Kristu. Jak jsme si ukázali, pod křížem jsme si všichni rovni – bez ohledu na to, kdo jsme, odkud pocházíme a jaká je naše minulost. Svět kolem nás se stále více tříští a rozděluje, ale církev má ukázat, že je možné dosáhnout jednoty v různosti. Boží lid může názorně vyjádřit, že evangelium má moc uzdravovat, smiřovat a sjednocovat.

Pavel říká, jak je možné tohoto ideálu dosáhnout. „Kristus je hlavou církve, těla, které spasil.“ (Ef 5,23) „On jest hlavou těla – totiž církve.“ (Ko 1,18) Jelikož každý věřící je duchovně spojen s Kristem, celé tělo je vyživováno tímž pokrmem. Nemůžeme proto dostatečně zdůraznit, jak obrovský význam má pro jednotu církve studium Božího slova, poslušnost tomu, co jsme se z něj dozvěděli, a společná zkušenost uctívání a modlitby.

Aplikace

Jak se vám ve vašem společenství daří prožívat skutečnost, že společně tvoříte Kristovo tělo? Jak můžeš ty osobně přispět k tomu, aby se tato jednota posilovala?

Ovce a pastýř

¹⁰Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a ničil. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.

¹¹Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. (J 10,10.11)

Osobní studium

Přečti si text J 10,1–11. Které aspekty této metafory o církvi jako ovčinci poukazují na jednotu církve? (Přečti si i Žalm 23.)

V dnešním světě velkých městských aglomerací nemají lidé příliš často možnost vidět skutečný chov dobytka. Většina z nás ví jen málo o vztahu mezi ovci a pastýřem. Když však Ježíš říkal toto podobenství, jeho posluchači mu rozuměli velmi dobře. A nejen to. Když řekl: „Já jsem dobrý pastýř,“ okamžitě si uvědomili jeho odkaz na Žalm 23,1: „Hospodin je můj pastýř...“ Tento obraz byl nejen srozumitelný, ale naplňoval lidi i intenzivním emocionálním zážitkem. Ve starověké kultuře Blízkého východu (a často i dnes) byli pastýři vnímáni jako ti, kteří jsou oddáni péči o svěřené stádo – a to bez ohledu na nebezpečí a problémy. Postava pastýře se stala jedním z nejlaskavějších obrazů Písma, které takto popisuje Boží charakter a jeho vztah ke svému lidu.

Pohled na Boží lid jako na ovce je také zajímavý. V myslí se nám možná vybaví obraz ovcí a jejich nevinné a bezbranné povahy. Upřímně řečeno, ovce jsou často považovány za hloupá zvířata. Jsou zcela závislá na ochraně a vedení svého pastýře. Když se například ovce zatoulá nebo ztratí, pastýř ji musí najít a přivést zpět do ovčince. Mladé ovečky často potřebují zvýšenou péči a pastýř je někdy musí i nést. K péči o ovce je potřeba trpělivost a pochopení. Z mnoha pohledů je to dokonalý obraz, který představuje církev. Členové církve se nemusejí ničeho bát, protože vše potřebné získávají ze vztahu s Pastýřem.

Ježíš ve svém podobenství zdůraznil důležitost toho, aby ovce poslouchaly hlas pastýře. Když si to situace vyžaduje, je možné ochránit několik stád ovcí tím, že jsou umístěna na jedno ohrazené místo. A jak je jejich pastýři později roztrídí? Pastýři stačí postavit se k východu z ovčince a volat na své ovce. Ty bezpečně rozpoznají jeho hlas a přijdou k němu. „Když je má všechny venku, kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas.“ (J 10,4) Také pro církev je nezbytné naslouchat hlasu Pastýře. Dá se říci, že jednota a bezpečí Božího lidu závisí na tom, jak blízko je u Boha a jak je ochoten podřídit se jeho hlasu.

Aplikace

Dnes zní označení „ovce“ spíše jako nadávka nebo výsměch a lidé ho příliš v lásce nemají (slovní spojení „chovat se jako ovce“ v našem prostředí naznačuje určitou „stádovitost“ a ochotu nechat se manipulovat). Přesto jde o velmi výstižnou metaforu. Proč? Co se z tohoto podobenství můžeš naučit o Pastýři a potřebě poslouchat jeho hlas? Uměl bys vymyslet nějaký jiný obraz, který by ilustroval podobné principy? Jaký?

Podněty k zamyšlení

V knize *Touha věků* si pozorně přečti kapitolu „Nebeský pastýř“.

„V kontextu jeruzalémského chrámu a všudypřítomných řecko-římských staveb se novozákonní autoři rozhodli do svých svědectví zahrnout obraz chrámu. Věřící si tak měli uvědomit svatost církve, Boží roli v založení a péči o církve, formující roli Krista a Ducha svatého a soudržnost věřících v církvi. Architektura chrámů navozuje statickou, nehybnou představu. Metafora chrámu je však spojena s živým obrazem a autoři často kladou důraz na proces budování a stavění. Nejde tedy o statický obraz. Texty nás vedou k tomu, abychom si představili příběh budování, ne hotovou stavbu. Církve dostala skvělou příležitost, aby ve svém životě a příběhu pokorně uznala, že je chrámem živého Boha (2K 6,16).“ (McVAY, John, „Biblical Metaphors for the Church: Building Blocks for Ecclesiology“ v Ángel Manuel Rodríguez, ed. „*Message, Mission, and Unity of the Church*. Hagerstown, MD: Review and Herald, 2013, str. 52)

Otázky k rozhovoru

1. *Uvažujte o biblických obrazech církve. Který z nich se vám nejvíce líbí? Proč? Některé další metafory můžeme najít ve verších 1Tm 3,15; 2Tm 2,3–5; 1Pt 2,9. Co dalšího se z těchto obrazů církve můžeme naučit?*
2. *„Bůh chce, aby se jeho lid spojil těmi nejtěsnějšími pouty křesťanského společenství. Důvěra ve spoluvěřící je pro prospěch celé církve nezbytná. Jednota činů je zvláště důležitá v době náboženské krize. Jeden nerozvážený krok nebo jeden nepromyšlený čin mohou přivést církve do potíží a zkoušek, z nichž se nemusejí dostat celé roky.“ (3T 446) Co se z těchto myšlenek můžeme naučit o velké důležitosti opatrnosti při ochraně jednoty církve? Jakou roli v tom hraje každý z nás?*
3. *V části na neděli jsme zdůraznili, že dokonce i jako „Boží lid“ jsme v otázce spasení závislí jen a jen na Boží milosti. Spasení nikdy nezávisí na našich zásluhách. Jaký je váš postoj k tvrzení, že právě naše závislost na Božím jednání v otázce spasení z nás dělá „Boží lid“?*

Shrnutí

V Novém zákoně se nachází mnoho obrazů a metafor, které představují podstatu přirozenosti a poslání církve. Co je ještě důležitější, tyto ilustrace nás učí, že Bůh se velmi pozorně stará o svou církev a chrání ji. Ukazují nám na skutečnost, že věřící jsou navzájem neoddělitelně spojeni a že potřebujeme jeden druhého, abychom mohli konat dílo, ke kterému jsme povoláni.

Praktický závěr

- ▶ *Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?*

Podněty k modlitbám

- ▶ *Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.*
- ▶ *Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?*
- ▶ *Modlete se i za lidi ve svém okolí (příatele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.*